

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МЕХАНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

VIII НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

*«Роль коледжів та професійних училищ
у здобутті вищої освіти»*

Збірник тез доповідей

Одеса
2021

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

Трішин Федір Анатолійович

проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н., доцент

Заступник голови:

Лукіяник Олександр Григорович

в.о. директора Механіко-технологічного фахового коледжу ОНАХТ

Члени оргкомітету:

Дец Надія Олександрівна

директор Навчального центру організації освітнього процесу ОНАХТ, к.т.н., доцент

Ланженко Любов Олександрівна

начальник Навчально-методичного відділу Навчального центру організації освітнього процесу ОНАХТ, к.т.н., доцент

Глушков Олег Анатолійович

директор Фахового коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ

Єпур Ольга Сергіївна

директор Фахового коледжу промислової автоматики та інформаційних технологій ОНАХТ

Іванова Лілія Вікторівна

директор Одеського технічного фахового коледжу ОНАХТ

Секретар оргкомітету:

Кириллова Тетяна Юріївна

Заступник директора з навчально-методичної роботи Механіко-технологічного фахового коледжу ОНАХТ

НАПРЯМИ РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ:

1. Організація освітнього процесу в умовах дистанційного та змішаного навчання
2. Сучасні вимоги до оцінювання якості освіти
3. Інноваційні методики викладання в освітньому процесі
4. Кадрова політика фахових коледжів: шляхи удосконалення якості освіти
5. Сучасна профорієнтаційна робота: реалії та шляхи покращення

Перша – визначити і донести студентам необхідний об’єм абсолютних знань.

Друга – навчити студента методикам створення нових знань, вмінню відшукувати та розпізнавати знання в загальнодоступних джерелах, системному збереженню придбаних знань для повторного використання, актуалізацію застарілих, вміння узагальнювати інформацію та створювати презентації (потужний і загальнодоступний засіб), передавати знання колегам та підлеглим тощо.

Тут треба пам’ятати, що донедавна всесвітньовідома теза «хто володіє інформацією, той володіє світом» сьогодні звучить «хто уміє управляти інформацією, той володіє світом». Випускник з такими компетентностями буде востребований на виробництві, створить якнайкращу думку про свій заклад освіти. Але як це зробити? Об’єднання і вирішення цих двох задач – актуальна проблема сучасної освіти, над якою треба працювати. Вкупі з впровадженням згаданих на початку доповіді стандартів це повинно дати очікуваний результат.

РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЯК ЗАПОРУКА ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ

**Ковальська Т.О., завідувач навчально-виробничої практики, викладач
другої кваліфікаційної категорії,**

**Данилова М.В., заступник директора з виховної роботи, викладач другої
кваліфікаційної категорії,
ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»**

Мета і завдання дослідження полягають у визначенні основних пріоритетів розвитку емоційного інтелекту здобувачів освіти в процесі навчання та передумов розвитку емоційного інтелекту, що у подальшому впливає на професійну діяльність.

В умовах глобалізаційних й інтеграційних процесів, зміни ціннісних пріоритетів і визнання людини як найвищої цінності людського буття, динамічності змін в системі людських відносин в українському суспільстві особливої актуальності набуває емоціогенний характер соціономічної діяльності, викликаний високим ступенем відповідальності, інтенсивними міжособистісними відносинами, стресогенністю, що вимагає ефективної емоційно-вольової регуляції. Тривалий час у системі фахової підготовки здобувачів освіти соціономічних професій (система «людина-людина») домінувала когнітивна орієнтація, для якої характерне ігнорування емоцій. Однією із психологічних складових, що дозволяє інтегрувати когнітивні та афективні процеси, є феномен емоційного інтелекту (EI) який визначається як здатність людини до усвідомлення прийняття і управління емоційними станами і почуттями, як власними, так і інших людей, що формуються протягом життя людини під час спілкування та професійної діяльності. Необхідність розвитку EI здобувачів освіти соціономічних професій обумовлена тим, що він сприяє

результативності та ефективності міжособистісної взаємодії у професійній діяльності, завчасній профілактиці емоційного здоров'я майбутнього фахівця. Процес навчально-професійної діяльності здобувача освіти в процесі навчання у закладі фахової передвищої освіти, його особистісний розвиток визначений Законом України «Про фахову передвищу освіту», де у п. 5 ст. 29 основними завданнями закладу фахової передвищої освіти, визначено виховання у здобувачів фахової передвищої освіти патріотизму, соціальної активності, громадянської позиції та відповідальності, академічної доброчесності, формування правової та екологічної культури, моральних цінностей, здорового способу життя, здатності критично мислити та самоорганізовуватися в сучасних умовах. Саме формуванню таких якостей у здобувачів освіти призначено розвиток ЕІ під час навчання у закладі фахової передвищої освіти. Майбутній фахівець соціономічної сфери ще до вступу до навчального закладу сформував певну мету щодо майбутньої діяльності.

У психологічній науці емоційний інтелект людини відображений в різноманітних аспектах. Дослідженням емоційного інтелекту займалися такі зарубіжні вчені, як Д. Гоулман (теорія емоційної компетентності), Х. Вайсбах і У. Дакс (емоційний інтелект як уміння «інтелектуально» керувати своїм емоційним життям), Дж. Майер, П. Селовей, Д. Карузо (теорія емоційно-інтелектуальних здібностей) та інші. У вітчизняній психології ідею єдності афективних та інтелектуальних процесів, що належала Л. Виготському, розвивали С. Рубінштейн (інтелектуальний процес не можливий без участі емоцій) і А. Леонтьєв (мислення має емоційну (афективну) регуляцію). Одним з перших вітчизняних дослідників емоційного інтелекту став Д. Люсін, що представив двокомпонентну теорію даного феномена. Т. Березовська довела можливість розвитку емоційного інтелекту шляхом спеціально організованого навчання. А. Панкратовою був проведений аналіз різних підходів до формування емоційного інтелекту й здібностей, що входять до його складу. Е. Носенко (вивчення ЕІ як детермінант внутрішньої свободи особистості).

Особливості розвитку емоційного інтелекту пов'язані з методологічною спрямованістю та методичним забезпеченням моделі. Дослідниками визначено головні положення таких підходів, як: особистісно орієнтований, діяльнісний та системний. У межах особистісно орієнтованого підходу розуміння людини як суб'єкта власної психічної активності дає підстави шукати джерела її розвитку у самій собі. В цьому випадку пріоритетною є думка, що у процесі розвитку ЕІ слід орієнтуватися на здобувача освіти. Це дасть змогу, керуючись його можливостями і здібностями, забезпечувати процеси професійного саморозвитку та самореалізації, становлення індивідуальності, власного стилю діяльності особистості майбутнього фахівця. Діяльнісний підхід характеризується наступними уявленнями про хід індивідуального емоційного розвитку, які слід враховувати при розробці програми розвитку ЕІ: емоції проходять шлях прогресивного розвитку; діяльність – основа емоційного розвитку; емоційні процеси відіграють важливу роль в регуляції діяльності; процес індивідуального розвитку емоцій розглядається в нерозривному зв'язку із

загальним ходом психічного розвитку на розвиток емоцій впливають всі структурні компоненти психіки. Парадигма системного підходу розглядається з позиції закономірностей системного цілого і взаємодії його частин. Цей підхід дозволяє вивчати розвиток ЕІ як процес, що складається з різних взаємозалежних елементів.

Підготовка майбутніх фахівців у сучасному світі стикається з проблемами сьогодення, пов'язаною з подальшим працевлаштуванням відповідного рівня в умовах роботизації та комп'ютеризації виробництва, загальної залежності від віртуальної квазікомунікації. Вирішення цього питання пов'язують з розвитком ЕІ в процесі навчання у закладах освіти, що дозволить майбутньому фахівцю реалізувати себе в системі «людина-людина», бути готовим до вирішення завдань творчих, креативних та нових.

Література та джерела

1. Закон України «Про фахову перевищу освіту». Чинний від 06.06.2019р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2745-19#Text>.
2. Бреус Ю. Эмоциональный интеллект как личностный ресурс профессионального становления представителей социомических профессий / Ю.Бреус // SOCIETY, INTEGRATION, EDUCATION. Proceedings of the International Scientific Conference. – Rezekne, 2014. – V. I. – p.65-74.
3. Кокун О.М. Психологія професійного становлення сучасного фахівця: Монографія. – К.: ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2012. – 200 с.

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

**Паніот Л.М., викладач другої кваліфікаційної категорії,
ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»**

«Якість вищої освіти» є цілісним поєднанням таких термінів, як «якість», «освіта», «вища освіта», «якість освіти». Для того, щоб отримати чітку концептуальну картину-тло нашого дослідження, зробимо спробу проаналізувати ці поняття, застосувавши так званий «контекстуальний методологізм». Відзначимо, що «класичний методологізм» передбачає існування універсальних і повсякчас значимих методів і правил наукового дослідження; натомість «контекстуальний методологізм» ставить правила у залежність від контексту дослідження.

Освіта - це соціальний інститут, «за допомогою якого здійснюється передача культур, спадщини (професійних знань та умінь, моральних цінностей та ін.) від одного покоління до іншого, а також соціалізація індивіда і підготовка його до оволодіння різними соціальними ролями»; «освіта - не лише спеціалізована діяльність, але й соціальний інститут. І, як кожна соціальна інституція, вона характеризується багатовимірністю - економічно-фінансовою, політичною, світоглядною»; освіта - це комплексне педагогічне явище, «яке інтегрує в собі навчання, виховання і цілеспрямований розвиток людини як особистості», що «має безліч характеристик, одночасно включаючи:

Цифрові інструменти для ефективного управління навчальним процесом	
<i>Ю.В. Воронкова – викладач, ВСП «ОТФК ОНАХТ»</i>	36
Ефективна цифрова взаємодія зі студентами в умовах дистанційного навчання	
<i>А.Є. Ділова, викладач першої категорії, ВСП «МТФК ОНАХТ»</i>	38
Цифрова взаємодія із студентами в умовах дистанційного навчання	
<i>А.О. Ряба, викладач, ВСП «ОТФК ОНАХТ»</i>	39
Досвід роботи зі студентами і курсу фахової передвищої освіти на заняттях Всесвітньої історії	
<i>Поплінська І.Б., викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	42
Організація виховної роботи в умовах дистанційного навчання у коледжі	
<i>О.М. Кічук, заст. директора з виховної роботи, викладач-методист вищої категорії, О.Г. Лукіяник, в.о.директора, викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «МТФК ОНАХТ»</i>	44
II. СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ	
Якість фахової передвищої освіти (точка зору, тема для роздуму та пропозицій)	
<i>Ю.Б. Кабаков, голова ГО "Українська асоціація досконалості та якості", Н.В. Онофрейчук, викладач вищої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	46
Розвиток емоційного інтелекту здобувачів освіти як запорука професійного становлення	
<i>Т.О. Ковальська, завідувач навчально-виробничої практики, викладач другої кваліфікаційної категорії, М.В. Данилова, заступник директора з виховної роботи, викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	48
Сучасні вимоги до оцінювання якості освіти	
<i>Л.М. Паніот, викладач другої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	50
Здоров'я як ресурс професійної кар'єри	
<i>Л.А. Пегусова, викладач першої кваліфікаційної категорії, ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	53
III. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	
Інноваційні методики викладання в освітньому процесі	
<i>Ю.О. Гаврилюк, викладач кваліфікаційної категорії "спеціаліст", ВСП «ФКПАІТ ОНАХТ»</i>	56